

Brinckman, John: Baben up'n Barg (1842)

- 1 Nee, wat 'ne Pracht, 'ne rore Pracht
- 2 hier baben vun de Hög'!
- 3 Dat is, as wenn 'ne Brut sick lacht,
- 4 de grön Saat in ehr Hochtitsdracht
- 5 vun Samt un Sid dor leg.

- 6 So wit dat Og reekt, Feld an Feld,
- 7 hier Rapp, dor Weit un Gast!
- 8 Wu sick dat rägt un rögt un stellt
- 9 un Kopp an Kopp tosamen höllt
- 10 in Schäpel, Drömt un Last!

- 11 De Rogg so blag; dat dampft un stigg
- 12 un stiwet sick in sin Bläut;
- 13 dat reekt un winnt sick rut un flüggt,
- 14 as ob dat dusend Flögel kriggt
- 15 un ut sin Schott sick dreigt.

- 16 Dor uppe Wisch, de gröne Wisch,
- 17 dor liggt dat Swad an Swad;
- 18 dat rückt so frisch, so söt un frisch,
- 19 as Gott sin Sägen uppen Disch,
- 20 wenn Middag klappert wad.

(Textopus: Baben up'n Barg. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63438>)